

A Fővárosi Ítéltábla dr. Novák Rudolf ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Nagy Krisztián ügyvéd (fél címe 2) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, az Egri Törvényszék 2013. március 21. napján meghozott, 12.P.20.082/2012/30. (helyesen: 31.) számú ítélete ellen a felperes részéről 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 100.000 forint perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 120.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (1) és (2) bekezdéseit.

Elsősorban azt állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett közlések kifejezetten a felperes személyéhez kötött tényállítások voltak, nem pedig az alperesek véleménye.

A ... napján megtartott sajtótájékoztatón az I. és II. rendű alperesek való tényeket állítottak, és ezeket hamis színben nem tüntették fel, a felperes által sérelmezett közlések a jóhírnevet nem sértették, ezért a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

A közlések való tartalmával kapcsolatosan nem vitatott tényként vette figyelembe, hogy a ... Megyei Önkormányzat, a ...-vel kötött vagyonkezelői szerződést rendkívüli felmondással megszüntette.

Kitért arra, hogy a megyei önkormányzat és a ... által megkötött szerződés egyértelműen fogalmaz a tekintetben, hogy a rendkívüli felmondás a felmondás okát megjelölve és megindokolva az egyik szerződő fél részéről a másik szerződő

fél törvényes képviselője részére írásban ajánlott, tértivevényes postai úton megküldött levélben történhet.

A tanúvallomások sem igazolták azt, hogy a ... Megyei Önkormányzat részéről a vagyonkezelői szerződés rendkívüli felmondásának közlése szerződésszerűen megtörtént.

Mindezekből azt állapította meg, hogy a megkötött vagyonkezelői szerződést a ... Megyei Önkormányzat ugyan érvényes közgyűlési határozatba foglalt rendkívüli felmondással megszüntette, de azt szerződésszerűen a ...-vel nem közölte.

A tanúvallomások alapján az is megállapítható volt, hogy a ... Megyei Önkormányzat jogi irodáján korábban négy jogász dolgozott, ezért nem volt akadálya a közgyűlés elnöke általi rendkívüli felmondás szerződésszerű közlésének a ... képviselőjével.

A felperesi hivatkozások alapján kitért a ... felszámolóbiztos által aláírt levélben foglaltakkal összefüggésben arra, hogy ez tartalma szerint a megyei közgyűlés 2009. július 27. napján kelt levelében foglaltak tudomásul vételét jelenti. Ez azonban nem eredményezte a vagyonkezelői szerződés rendkívüli felmondásának szabályszerű közlését.

Mindezekre tekintettel arra következtetett, hogy az I. és II. rendű alperesek által a sajtótájékoztatón tett kijelentések nem minősülnek valótlan tényállításnak, illetve valótlan tény híresztelésének sem. Megállapította azt is, hogy az alperesi kijelentések való tényt sem tüntetnek fel hamis színben, és a felperes olyan körülményre nem is hivatkozott, ami ennek megállapítását megalapozhatta.

Álláspontja szerint nincs jelentősége a felperes jóhiszeműségének, illetőleg a jogban való járatlanságra való hivatkozásnak sem, mivel a közgyűlés elnökeként gondoskodnia kellett arról, hogy a rendkívüli felmondás szerződésszerűen közlésre kerüljön, mert a vagyonkezelői szerződésben meghatározott 10%-os kötbért a megyei önkormányzat csak abban az esetben érvényesíthetett a ...-vel szemben, ha a rendkívüli felmondás szerződésszerű közlése megtörténik.

Mivel nem találta bizonyítottnak a jogsértés tényét, ezért a felperes által a keresetben kért egyéb jogkövetkezményeket sem ítélte alaposnak, és a keresetet teljes egészében elutasította.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében helyesen állapította meg, azonban a per tárgyát illetően megalapozatlan következtetésekre jutott.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a keresetében foglaltakkal szemben csak két, a sajtótájékoztatón elhangzott közlést vizsgálta, a harmadik kijelentést azonban érdemben nem bírálta el. Ez azzal volt kapcsolatos, hogy az alperesek jóhírnév sértően állították azt, hogy egy ... Megyei Önkormányzatot illető több mint 700 millió forintos jogos követelést nem érvényesített, illetőleg hagyott elveszni.

Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek nem véleményt nyilvánítottak a közléseikkel, hanem kifejezetten a felperes személyéhez kötött határozott tényállításokat tettek. Az elsőfokú bíróság azonban tévesen következtetett arra, hogy az ítéletében elbírált két sérelmezett rész tekintetében az alperesek közlései valós tényeket tartalmaztak.

Ha a felmondás közlésének egyedüli felelőse a felperes, az alperesi közlések akkor is a valós tények elferdítését, illetőleg hamis színben feltüntetését jelentik. Álláspontja szerint szó sem volt a felmondás közlésének megadott határidőig történő teljesítéséről. Az alperesek ezen állítása azt sugallja, hogy a felperes határidőt mulasztott, és hanyagsága olyan fokú volt, melyre tekintettel kötelezettségének a későbbiekben sem tett eleget. Ez a valós tényeket oly módon ferdíti el, hogy a felperesi mulasztásra, hanyagságra, gondatlanságra, vagy akár bűncselekményt megvalósító szándékosságra is következtetni lehessen. Ezen okból az alperesi közlések mindenképpen személyiségi jogot sértenek.

Ezen túlmenően az alperesek úgy fogalmaztak, hogy abból csakis arra lehetett következtetni, hogy a magatartása szándékos volt. Álláspontja szerint nem cselekedett a közgyűlés határozatával ellentétesen, hanem a hivatali apparátusára és az alkalmazott jogászok szaktudására támaszkodva és hagyatkozva, jóhiszeműen bízott abban, hogy a felmondás a szerződés feltételeinek megfelelően megtörtént. Nem igaz az az alperesi állítás sem, hogy tettei következményeinek teljes ismeretében cselekedett. Ez ugyancsak szándékosságot, bűnös magatartást feltételez. Hamis állítás az, hogy az önkormányzat érdekeivel ellentétesen cselekedett. Valótlan állítás, hogy valamit, amit érvényesítenie kellett volna, nem érvényesített, és valótlan állítás az is, hogy hagyott elveszni egy jogos követelést, amit érvényesítenie kellett volna. Az átlagolvasóban ennek eredményeként az a vélemény alakulhatott ki, hogy 700 millió forint értékű hűtlen kezelés bűncselekményét követte el.

Nem fogadható el az elsőfokú bíróság azon megállapítása sem, hogy az alperesek nem tüntettek fel valós tényt hamis színben. Megnyilatkozásaik kizárólag úgy értelmezhetők az olvasó által, hogy a felperesi magatartás szándékos volt, és kifejezetten harmadik személyek előny szerzésére, és az önkormányzat károsítására irányult

Nézete szerint a jogban való járatlanságnak van jelentősége, mert az önkormányzatnak komoly jogi apparátusa volt. Ezeknek a személyeknek nyilvánvalóan tudnia kellett, hogy egy szerződést miként kell a jogszabálynak és a szerződésnek is megfelelő módon felmondani. A felperesnek csak arra kellett ügyelnie, hogy a felmondás megtörténjen és közlésre kerüljön. Az alperesek hamis állítása alapvetően az, hogy a felperest a szerződés felmondásában felelősség és szándékosság terheli.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Kifejtette, hogy a sérelmezett sajtóközlemény részei alapján egyértelműen elkülöníthetők az általa, illetőleg a II. rendű alperes által tett nyilatkozatok. Előadta, hogy a rendkívüli felmondás elmulasztásával kapcsolatos szövegrész nem tőle származik, azzal kapcsolatosan a felperes alaptalanul állítja bármilyen felelősségét. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a felperes nem fejtette ki azt, hogy mit ért a felmondás közlésének megadott határáig történő teljesítése hiányán, és nem igazolta, hogy a rendkívüli felmondást az önkormányzati határozatnak megfelelően közölte.

Azon közlése, mely szerint a felperes a közgyűlés határozatával ellentétesen cselekedett, valós tartalmú, nem hordoz önkényes megállapítást és alapja egyértelműen bizonyított. A felperes a közgyűlés határozatának megfelelően a rendkívüli felmondást nem közölte a szerződő féllel, így a határozattal ellentétesen cselekedett. Mivel a határozat világos rendelkezéseket tartalmaz, a felperes a felelősséget nem háríthatja a közgyűlésre. A közgyűlés döntésének végrehajtásáért a felperes felelős, mivel ilyenként volt meghatározva. A felperes eredménnyel nem tudott olyan körülményt bizonyítani a per során, mely szerint a döntés végrehajtására konkrét normatív utasítást adott.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes fellebbezésében el nem bírált közlésként megjelölt nyilatkozat szintén nem tőle származik. Ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy ez álláspontja szerint való tényen alapuló következtetés, mely nem okszerűtlen és nem indokolatlanul bántó.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében szintén az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Előadta, hogy a felperes nem igazolta azt, hogy a rendkívüli felmondást a határozatnak megfelelően közölte a ...-vel. A közgyűlési határozat végrehajtásáért maga a határozat felperes felelősségét állapította meg. Erre tekintettel a közgyűlési határozatban megjelölt feltételek bekövetkeztének határidejét követő napon mindenképpen közölni kellett volna a rendkívüli felmondást.

A közgyűlés határozatával ellentétes cselekvés és a felelősség kérdésében a testület mögé bújás közlésekkel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy ezeket a közléseket nem ő tette.

A felperes által el nem bírált keresetrészként megjelölt szöveggel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy ezt a kérdést vagyonkezelői szerződés megszüntetésével kapcsolatosan felállított vizsgálóbizottság részletesen megtárgyalta. A bizottság a munkája során kialakult véleményt képviselve tájékoztatta a nyilvánosságot, és a sérelmes szövegrész az iratok alapján megállapított feltételezés, politikai értékelés. Azzal nem foglalkoztak, és erre nyilatkozatában sem utalt, hogy a felperes mindezt szándékosan követte el vagy sem, de a felelőtlen magatartása oda vezetett, hogy arról sem szerezhettek megfelelő információt, hogy a kötbérkövetelés milyen összegű bevételt jelenthetett az önkormányzatnak.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlán tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A felperes által a keresetben sérelmezett közlések megítélésével összefüggésben úgy kellett eljárni, hogy a teljes sajtóközleményt értékelni kellett, és ennek alapján lehetett állást foglalni abban, hogy a sérelmezett közlésrészek jogsértőnek minősülnek-e. Az alperesek fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal összefüggésben elsősorban arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a sajtóközlemény bevezetőjében foglaltak alapján az volt megállapítható, hogy az I. és II. rendű alperesek tartottak sajtótájékoztatót, melyen az I. rendű alperes mint a megyei közgyűlés elnöke, míg a II. rendű alperes mint az eseti bizottság elnöke vettek részt. Az írott szövegbeli kitételek alapján egyértelműen következtethető volt, hogy a fellebbezésben megjelölt és 1. és 3. pontok a II. rendű alperestől, míg a 2. pontban foglalt szövegrész az I. rendű alperestől származik.

A sajtótájékoztatón elhangzottakkal az I. és II. rendű alperesek is annak az álláspontjuknak adtak hangot, hogy a felperesnek a megyei önkormányzat határozata alapján kötelezettsége volt a ...-vel kötött vagyonkezelési szerződés felmondása, ennek a kötelezettségének azonban nem tett eleget, és ezért felelősség terheli. A jogsértő tartalom megállapításához mindenképp az elsőfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy szerződési szabályok alapján a szerződés felmondása hatályosan megtörtént-e. Ebben a tekintetben az elsőfokú bíróság egyrészt az okirati bizonyítékokat, másrészt a tanúbizonyítás eredményét értékelte.

A Ptk. 321. § (1) bekezdése alapján a felmondás a szerződés megszüntetése érdekében tett egyoldalú és címzett jognyilatkozat a másik szerződő félhez. A jogszabály alapján kifejezetten olyan tartalmú nyilatkozatot kell a másik félhez eljuttatni, amelyben a felmondásra jogosult a szerződés megszüntetését kívánja. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékot abban a tekintetben, hogy ilyen határozott, egyoldalú nyilatkozat az önkormányzat részéről a ... irányába nem történt.

Ezt követően az is vizsgálat tárgyát kellett képezze, hogy a felperes felelőssége bármilyen tényállási elem alapján felvethető-e a felmondás elmaradásában. Ebből a szempontból elsősorban a 81/2009. (VII. 06.) Közgyűlési határozat tartalmát kellett vizsgálni, mely egyértelműen felhatalmazta a felperest, mint a közgyűlés elnökét, hogy közölje a felmondást a ... képviselőjével. Másrészről a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.), határozat meghozatalakor hatályos 72. §-a szerint a megyei önkormányzatot a közgyűlés elnöke képviseli. Ezen szabályok alapján közjogi értelemben a felperes volt a közgyűlés által felhatalmazott személy, aki a felmondás közlésére jogosult, illetőleg kötelezett volt.

Magánjogi szempontból a vagyonkezelői szerződés 19. oldalán feltüntetett szerződéses megállapodás szerint a rendkívüli felmondás az egyik szerződő fél részéről a másik szerződő fél törvényes képviselője részére írásban, ajánlott tértivevényes postai úton megküldött levélben történhetett. Ez a szerződéses szabály is a felperest, mint a közgyűlés elnökét jogosította és kötelezte a felmondás közlésére.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok alapján arra is helyesen következtetett, hogy a felperes részéről nem volt normatív utasítás a felmondó nyilatkozat közlésére.

Mindezek alapján az I. és II. rendű alperesek alappal vethették fel a felelősség kérdését a felmondás másik szerződő féllel való közlésének elmaradása tekintetében, másrészt ezt a körülményt alappal társították a felperes személyéhez is.

A felperes által harmadrészt kifogásolt közlést az elsőfokú bíróság ítéletében a kifogásolt közlések feltüntetésekor valóban nem vette számba, ugyanakkor érdemi döntése kiterjedt erre is. Ez a nyilatkozatrész ugyanis tartalmi fedésben volt a másik két nyilatkozattal abban a tekintetben, hogy azt tartalmazta, hogy a felperes a közgyűlés felhatalmazása és határozata ellenére nem érvényesített egy jelentős követelést. Ez a jogérvényesítés nyilvánvalóan kizárólag a felmondás közlésével következhetett volna be. A további szövegrészek az ezen alapról való következtetést jelentettek, melynek során az önkormányzat és egy magáncég érdekeinek ütközését is jelentette. Ez a közlés sem nyugodott valótlan alapokon, és a valóságot sem tüntette fel hamis színben.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az I. és II. rendű alperesek a sérelmezett kijelentéseikkel valótlan tényről állítottak, illetőleg nem híreszteltek, és való tényről hamis színben sem tüntettek fel.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni az I. rendű alperes fellebbezési költségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

Az I. rendű alperes fellebbezési költsége az alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíja.

A II. rendű alperes jogi képviselőt nem vett igénybe, ezért részére a másodfokú bíróság fellebbezési költséget nem állapított meg.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2014. március 20.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő